

lig butikslukketids indtræden — at optage bestillinger, uden at fuldmagtsgiveren derved bliver forpligtet til at løse næringsbrev i den kommune, hvor udstillingen afholdes. Det er dog en forudsætning, at udstillingslokalet kun holdes åbent for og bestillinger kun modtages fra sådanne næringsdrivende, i hvis forretning der er anvendelse for de pågældende varer.

Lokaler, i hvilke der afholdes udstillinger som i stk. 1 omhandlet, anses ikke i forhold til næringslovens § 26, stk. 1, som et fast udsalgssted for vedkommende fuldmagtsgiver.

§ 2. Udstillinger som i § 1 omhandlet må ikke afholdes i butikslokaler m. v., der omfattes af lov om lukketider for butikker og lagre m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 204 af 20. maj 1933.

§ 3. Bestemmelsen i § 11, stk. 3, i lov nr. 129 af 15. marts 1939 om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke skal ikke være til hinder for, at udstillinger som i § 1 omhandlet afholdes i lokaler henhørende til bevertninger og gæstgiverier, bortset fra de almindelige serveringslokaler.

§ 4. Bestemmelserne i §§ 1—3 finder tilsvarende anvendelse, når en handlende, industridrivende eller håndværker, der driver virksomhed her i landet, selv søger bestillinger optaget ved udstilling af prøvekollektion.

§ 5. Overtrædelse af de i denne lov givne forskrifter straffes med bøder. Den ved forsætlig overtrædelse af loven indvundne fortjeneste kan ved dommen inddrages i statskassen.

Som begrundelse for lovforslaget anføres i de bemærkninger, der ledsagede det, bl. a.:

„Handelsrejsende for danske eller udenlandske firmaer søger normalt bestillinger optaget for de virksomheder, de repræsenterer, ved direkte henvendelse til næringsdrivende, i hvis forretning der er anvendelse for de pågældende varer. I mange brancher — navnlig i sådanne, hvor den handelsrejsende må medføre meget omfangsrige prøvekollektioner, f. eks. indenfor beklædningsbranchen, modevarer, galanterivarer, konfektion, isenkram, tæpper, gardiner, glas og porce-